

Елисавета Багряна

Ultimum Vale

Аз ще живея с тези мънички минути,
тѝ дълго чакани и минали тѝ скоро.
Над тях ще трѝпнат често мислите залутани,
но нивга никому за тях не ще говоря.

Ще помня първата надежда ненадейна,
като сокол над нас извила волнокрила,
и седмоцветната дѝга в душата грейнала
и срещите невъзвратими озарила.

Ще помня улиците леко заскрежени,
отдето бавно минахме в часа прощален
и трепналите дълги, светли отражения,
пред нас разкъсани зигзаги начертали.

Ще помня даже... даже номера на влака
и стѝпканото малко цвете на перона...
Но нищо, че очите ми са пак разплакани –
устата ми ни зов, ни прошка ще пророни.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11672>]